

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010285
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4125010285.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 08.07.2025, sp. zn. 4T/11/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. decembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: „dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. v C., na D. E., v smere k parkovisku nákupného centra C., viedol osobné motorové vozidlo značky A. F., evidenčné číslo F. XXXXXX, medzinárodná poznávacia značka E., kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou a dychovou skúškou v čase o 19.05 hod. mu bolo zistené 0,71 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, takto konal napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/40/2024 zo dňa 13.09.2024, právoplatným dňa 24.09.2024 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov“.

Za to mu bol podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil sám proti celej výrokovej časti. V odôvodnení odvolania uviedol, že dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. sa zastavil v kaviarni v obci B. na kávu. V tom čase spozoroval dvoch mužov vo veku XX-XX rokov, ktorí si sadli za jeho stôl keď išiel do auta, takže šálka s kávou zostala na stole bez dozoru. Po tom, ako si zobral z auta telefón vypil kávu, pričom po XX-XX minútach sa začal jeho fyzický stav zhoršovať. Tvrdil, že mal bolesti hlavy, telesné teplo a rozmazané videnie. Po 1,5-2 km bol zastavený hliadkou polície, kedy test na prítomnosť alkoholu odhalil, že je opitý. Zdôraznil, že neužil žiaden alkohol, psychotropné látky ani silné lieky. Po zastavení sa snažil príslušníkom PZ vysvetliť jeho aktuálny fyzický stav, čo bolo ešte horšie, a požiadal o pomoc. Namietal, že po príchode na policajnú stanicu v C. vykonala polícia

výsluch bez tlmočníka, pričom aj jeho žiadosti telefonicky informovať rodinných príslušníkov a ukrajinské veľvyslanectvo na G. boli zamietnuté. Zo slov polície pochopil, že prepustený bude len ak podpíše nejaké dokumenty, ktorým nerozumel. Na ďalší deň ho zavolať vyšetrovateľ opäť na výsluch, tentokrát za prítomnosti tlmočníka, kvalitu ktorého spochybňoval. C. mu mal povedať, že bude potrestaný len pokutou. Uviedol, že od začiatku januára sa jeho zdravotný stav začal postupne zhoršovať – má vysoký krvný tlak, je unavený a má ostrú bolesť v pravej strane, ktoré zdravotné problémy pripisuje za vinu práve inkriminovanému incidentu z XX.XX.XXXX. Vyhľadal lekársku pomoc, na základe ktorej mu bola diagnostikovaná hypertenzia, pričom je stále pod lekárske dohľadom a liečbou. Po vyšetrení v klinike v C. mu bol taktiež nájdený nádor na pravej obličke, pričom túto skutočnosť taktiež pripisuje k udalosti z XX.XX.XXXX, konkrétne látke, ktorú mu podali dve neznáme osoby, a ktorá spôsobila jeho intoxikáciu a následné zdravotné komplikácie. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby sa krajský súd vykonal ďalšie skúmanie a tieto skutočnosti overil.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že nepožíval alkoholické nápoje, mrzí ho, čo sa stalo. To, že neplnil rozhodnutie súdu, za to platí svojim zdravotným stavom. O zdravotnom stave má aj lekárske potvrdenia a posledné 2 mesiace sa zdravotný stav zhoršil. Uviedol, že súhlasí s akýmkoľvek trestom zákazu riadenia, vzhľadom na jeho zdravotný stav 5 mesiacov nevydrží. Je to pre neho trest smrti. Má odporúčania od lekárov, že má ísť na liečenie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné. Obranu obžalovaného vyhodnotil ako účelovú, krajne nepravdepodobnú, ba až absurdnú. V tejto súvislosti poukázal na to, že príslušníci PZ, ktorí obžalovaného zastavili a kontrolovali, vo svojom úradnom zázname ako aj vo svojich výpovediach uviedli, že obžalovaný sa priznal, resp. nepoprel, že požil alkoholické nápoje a žiadal ich, aby to neriešili. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd I. stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Krajský súd sa stotožňuje a poukazuje na záver súdu I. stupňa, že zavinenie obžalovaného je preukázané už jeho samotnou výpoveďou v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného zo dňa XX.XX.XXXX, kedy uviedol, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. išiel ako vodič na benzínové čerpadlo C. pri H. C., kde natankoval, kúpil si dve plechovkové piva, ktoré následne aj vypil vo vozidle. Následne, potom ako odišiel z benzínového čerpadla na motorovom vozidle, ho zastavili príslušníci PZ, ktorí ho poučili a dali mu fúkať. Na záver uviedol, že sa ku skutku priznáva, uznáva svoju vinu, svojho konania ľutuje a určite

sa z neho ponaučí. V tejto súvislosti poukazuje nadriadený súd aj na svedecké výpovede príslušníkov H. I. C. npráp. A. J. a I. K. B., ktorí obžalovaného po vzhľadnutí jeho nekoordinovanej jazdy zastavili a podrobili dychovej skúške, a ktorí v prípravnom konaní zhodne vypovedali o priebehu udalostí zo dňa XX.XX.XXXX, pričom ich výpovede sa zhodujú aj s výpoveďou obžalovaného v prípravnom konaní. Obžalovaný avšak na hlavnom pojednávaní súdu I. stupňa ako aj v písomných dôvodoch odvolania prezentoval alternatívnu verziu skutkového deja, než akú uviedol v prípravnom konaní. V súvislosti s touto verziou udalostí sa nadriadený súd stotožňuje s konštatovaním súdu I. stupňa a zhodne vyhodnotil túto obranu obžalovaného ako účelovú, vysoko nepravdepodobnú, snažiac sa vyvinúť zo spáchanej trestnej činnosti. S poukazom na uvedené mal aj nadriadený súd úmyselné zavinenie obžalovaného pri spáchaní trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona za jednoznačne preukázané. V súvislosti s odvolacou námietkou obžalovaného, že policajti s ním po zadržení vykonali výsluch bez tlmočníka, nadriadený súd udáva, že obžalovanému bolo poskytnuté poučenie o právach podozrivej osoby v jeho rodnom (ukrajinskom) jazyku, ktoré obsahuje aj poučenie, že ak neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie, má právo na tlmočníka, pričom predmetné poučenie obžalovaný odmietol podpísať. Navyše je potrebné uviesť, že obžalovaný bol vypočutý až 22.12.2024 o 13:55 hod., a teda až deň po jeho zadržení, kedy bol pri jeho výsluchu prítomný aj tlmočník.

Pokiaľ ide o ďalší, v jednočinnom súbehu spáchaný trestný čin obžalovaného a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, nadriadený súd udáva, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 13.09.2024, sp. zn. 1T/40/2024, právoplatný dňa 24.09.2024, uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov. Obžalovaný teda vedomý si povinnosti viesť riadny život počas plynutia skúšobnej doby a vedomý si zákazu viesť motorové vozidlá, tieto zjavne nerešpektoval, viedol motorové vozidlo počas súdom uloženého zákazu činnosti, navyše opakovane aj pod vplyvom alkoholu. Odsúdený sa navyše aktuálne stíhaného konania dopustil len necelé tri mesiace od právoplatnosti horeuvedeného trestného rozkazu Okresného súdu Nitra.

Vzhľadom na uvedené nadriadený súd udáva, že o existencii príčinnej súvislosti medzi konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na objekte (záujme) chránenom ustanovením § 289 Trestného zákona (ochrana ľudského života, zdravia a majetku) a ustanovením § 348 Trestného zákona (ochrana záujmu spoločnosti na riadnom a nerušenom výkone rozhodnutí súdov) na strane druhej, nemal zhodne ako súd I. stupňa žiadne pochybnosti.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 – 7 Trestného zákona. Správne u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť a správne u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona – obžalovaný spáchal viac trestných činov a správne potom postupoval pri ukladaní trestu, keď obžalovanému uložil úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože ho odsudzoval za dva trestné činy, pričom vychádzal zo zákonného ustanovenia trestného činu prísnejšie trestného. V posudzovanom prípade je prísnejšie postihovaný čin v bode 1 výrokovej časti napadnutého rozsudku – prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, ktorého základná sadzba je stanovená v rozpätí až do dvoch rokov.

Nadriadený súd udáva, že obžalovaný preukázal zjavný dešpekt nielen voči zákonu, ale aj proti súdnemu rozhodnutiu, pričom si musel byť vedomý nezákonnosti a aj následkov svojho konania, kedy ani predchádzajúca trestná sankcia uložená trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/40/2024, nespĺnila u menovaného svoj výchovný účel a preventívny účel. S poukazom na uvedené skutočnosti sa nadriadený súd stotožňuje so súdom I. stupňa, že účel trestu bude v prejednávacom prípade splnený len uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 5 mesiacov, pretože aktuálne stíhaného konania sa obžalovaný dopustil len

necelé 3 mesiace po začatí plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a začiatku výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom sankcia uložená trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/40/2024 u menovaného zjavne nespĺnila výchovný a preventívny účel prezumovaný v ustanovení § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Súd I. stupňa taktiež obžalovaného správne zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, nadriadený súd udáva, že súd I. stupňa určil výšku tohto trestu v zmysle § 61 odsek 3 Trestného zákona vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov správne, pretože v zmysle tohto ustanovenia ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, a ktorý už bol za taký trestný čin odsúdený (trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/40/2024), uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2, ktorá je v rámci daného prípadu 5 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

Nadriadený súd mal za to, že uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so súčasným uložením trestu zákazu činnosti vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov bude predstavovať efektívny nástroj na ochranu spoločnosti pred páchatel'om, pretože mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (najmä totožného charakteru) a súčasne vytvorí podmienky na jeho výchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a vyhol sa páchaniu trestnej činnosti.

Nadriadený súd je taktiež názoru, že uvedený trest zabezpečí ochranu spoločnosti i v rovine generálnej prevencie, kedy iných odradí od páchania trestnej činnosti obdobného charakteru, pretože páchanie predmetnej trestnej činnosti často končí dopravnými nehodami so smrteľnými zraneniami iných účastníkov cestnej premávky, vzhľadom na čo trest musí byť taký, aby odradil iných od páchania týchto trestných činov.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.